

The background is a solid light purple color. On the left side, there are three dark purple silhouettes of people in various poses, suggesting a theatrical scene. A large, white, semi-transparent circle is positioned in the lower right quadrant, containing the text.

Revista d'arts en viu

SOM IVANOW, SOM L'ESTEL

Escena en Joc
Curs 2022-2023

Textos: Alumnes de 6è de L'Estel

Coordinació: Jordi Bordes, Raquel Gargallo, Eva Elegido i Itziar Barriobero

Edició: Alba Cuenca amb l'alumnat de 6è

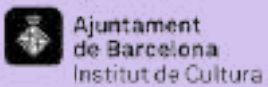
Disseny maquetació: Alumnes de 6è amb l'Alba Cuenca i la Itziar Barriobero

Disseny de la identitat gràfica del projecte: Javier Serena

Fotografies: Arxiu Nau Ivanow, Pirueta Photo



Amb el suport de:



Un projecte de:



ESCENA EN JOC	4
<i>L'escena en joc amplia les formes d'ensenyar</i>	
<i>Entrevista a Itziar Barriobero</i>	
<i>Entrevista a Fernando González</i>	
P3, P4, P5: MÚSICA I MOVIMENT	8
<i>Els alumnes d'infantil de l'escola l'Estel treballen el moviment a les arts escèniques</i>	
<i>Cristina Martí: "Les dones fem tribu a la dansa"</i>	
<i>Els companys de P3 i P4 s'estrenen d'espectadors al Mercat de les Flors</i>	
1R: ESCENOGRAFIA	12
<i>Oriol Corral: "M'agrada molt el teatre, però no volia actuar"</i>	
<i>Donant-li vida a l'escenari</i>	
<i>La classe de 1r al TNC i al Mercat de les Flors</i>	
2N: IL·LUMINACIÓ	16
<i>Entrevista a nens i nens de 2n</i>	
<i>La importància de la llum a l'escenari</i>	
<i>Il·lumina la foscor</i>	
3R: CARACTERITZACIÓ	20
<i>L'artista Andrea Paz ajuda a caracteritzar als alumnes de tercer</i>	
<i>Andrea Paz: "Crec en el poder transformador de les arts"</i>	
<i>El silenci de la lluna</i>	
4T: INTERPRETACIÓ	24
<i>Escarlata: "La vida només té sentit si faig allò que m'agrada"</i>	
<i>Els nens i nenes de 4t de l'escola L'Estel veuen l'espectacle "Els protagonistes"</i>	
<i>L'equilibri</i>	
<i>Com funciona l'equilibri en el grup Escarlata?</i>	
5È: PRODUCCIÓ	28
<i>Gràcia Camps: "M'agrada treballar en un herbolari"</i>	
<i>Gràcia Camps ensenya els reptes de la producció als companys de cinquè</i>	
6È: PERIODISME I ARTS ESCÈNIQUES	30
<i>L'ajuda del Jordi Bordes</i>	
<i>L'activitat de 6è amb la Joana Cortils</i>	
5È I 6È: MERCAT DE LES FLORS	32
<i>"Hocus pocus" es representa al Mercat de les Flors</i>	
<i>Le travail dans l'ombre</i>	
<i>El ballarí professional Pep Garrigues</i>	

Escena en joc

Per Jeremy Calvo, Ariadna Huamani i Akashdeep Singh

Aquest curs 2022/23 iniciem el projecte Escena en Joc a l'escola L'Estel, que ajuda a aprendre coneixements d'una manera més lúdica. Tot va començar quan la direcció del centre va posar-se en contacte amb la Nau Ivanow, per proposar-li realitzar un projecte de caire pedagògic per apropar als infants de l'escola a veure més enllà de les arts escèniques.

Es tracta d'un projecte de llarg termini en el que l'objectiu és que els nens i nenes puguin aprendre molts aspectes sobre arts escèniques, per això des de la Nau s'encarreguen de fer tallers i sortides molt xules a llocs on mai havien estat perquè el seu aprenentatge sigui des de l'experiència.

Durant tot el procés es vol fer conèixer el sector professional de les arts escèniques amb la col·laboració d'altres companyies artístiques vinculades a la Nau, que enriqueixin l'experiència. En acabar el procés cada curs de l'escola compartirà amb la resta de companys, tot allò que han après fent aquest projecte.



Des de la Nau, la proposta els va semblar molt interessant i els va resultar molt il·lusionant poder col·laborar amb una escola del barri per tal que l'alumnat pugui descobrir les arts escèniques des de diferents aspectes i enriqueix-se així mútuament.

Així doncs vam començar a treballar conjuntament amb el suport d'una figura de mediació per tal de definir els objectius del projecte i establir els primers passos. Naixia així el projecte Escena en joc amb els següents objectius:

1. Donar a conèixer i posar en valor el procés creatiu per tal de generar un criteri a l'alumnat i un interès pel teatre.
2. Obrir les portes dels equipaments culturals perquè l'alumnat surti de l'escola i descobreixi que passa fora.
3. Implicar les famílies en el gaudi de l'activitat cultural fora de l'escola.

A l'abril de 2022 l'ltziar Barriobero, medidora cultural de la Nau Ivanow, va tenir la primera trobada amb l'alumnat de l'escola L'Estel. La idea d'aquesta trobada era presentar la Nau, conèixer-nos entre nosaltres i convidar l'alumnat personalment a que vingués a descobrir l'espai de creació.



En acabar el procés es compartirà, tot allò que s'ha après.

L'escena en joc amplia les formes d'ensenyar

L'escola l'Estel, juntament amb la Nau Ivanow, fan un projecte per treballar totes les disciplines relacionades amb les arts escèniques. A més, tots els cursos han gaudit d'un espectacle al Mercat de les Flors, molt relacionat amb la disciplina que treballa cada curs.

El infants de P3, P4 i P5 aprenen sobre el moviment (dansa). Ho fan els dimecres a l'espai de Billy Elliot amb l'artista Cristina Martí, que fa una explicació del seu ofici i convida als nens i les nenes a viure-ho. A més, van anar al Mercat de les Flors a veure un espectacle de dansa.

La classe de 1r treballa l'àmbit de l'escenografia. Comparteixen aquest projecte amb l'artista Oriol Corral. Van aprendre a ambientar i decorar l'escenari per representar una obra de teatre.

La classe de 2n investiga sobre la il·luminació amb l'Àlvaro Castillo. A partir d'objectes utilitzaven la llum i la foscor per veure com influïa a les escenes.

Els de 3r treballen la caracterització, és a dir, crear un personatge i definir les seves qualitats i característiques. Va venir l'artista Andrea Paz a fer una explicació del que s'ha especialitzat.

Els alumnes de 4t treballen la interpretació. Va venir una parella d'artistes que formen el grup Escarlata. Ells van ensenyar com s'actua.

Els de 5è han treballat els reptes de la producció: buscar la manera de dur a terme una idea creativa fins a convertir-la en un espectacle. Va venir la productora Gràcia Camps a explicar-los els aspectes que es necessiten per organitzar la producció d'un espectacle.

I els alumnes de 6è s'ha especialitzat en la comunicació. Amb l'ajuda del Jordi Bordes han explicat tot el projecte d'Escena en Joc per poder mostrar-ho a les famílies i a la resta d'infants de l'escola en aquesta revista.



Tots els cursos han gaudit d'un espectacle al Mercat de les Flors



Entrevista a Itziar Barriobero Ortiz



“Un objectiu molt important que tenim és involucrar-nos al barri on estem i que la gent que viu a la Sagrera pugui aprofitar que hi som aquí”

Itziar Barriobero treballa en els camps de gestió i mediació, fent tres disciplines en les que s'ha format: comunicació, dansa i pedagogia; i això ho demostra a través de l'art i el cos. Ella es la coordinadora del projecte “Escena en joc”, que està fent amb l'escola L'Estel, realitzant activitats a través del cos, movent-se, estirant, relaxant-se, etc.

Què és la Nau Ivanow?

La Nau Ivanow es una fàbrica de creació, a Barcelona hi ha 11 fàbriques. És un projecte de l'Ajuntament en el que es van comprar edificis que antigament eren fàbriques. La Nau Ivanow abans era una fàbrica de pintures de cotxes de la marca Seat i feien el color blau Ivanow. I es va crear especialment per ser un espai per la creació artística.

D'on va sorgir la idea de fer la Nau Ivanow?

Inicialment va ser un projecte comunitari, el veïnat de la Sagrera anava a fer diverses activitats culturals com exposicions, o també celebraven festes. Va arribar un moment que el projecte tenia dificultats per continuar i l'Ajuntament amb la Fundació Sagrera (responsable del projecte) va decidir convertir-la en una fàbrica de creació.

Quan es va crear?

L'any passat vam fer els 25 anys, la Nau es va crear al 1997.

Com va sorgir el nom “Nau Ivanow”?

La persona que va fundar la fàbrica de pintures, es deia Víctor Ivanow i llavors s'ha mantingut el nom.

Què feu a la Nau Ivanow? Quines activitats es duen a terme?

Acollim companyies d'arts vives perquè vinguin a crear les seves peces a la Nau. Nosaltres cada any obrim una convocatòria, de les companyies que es presenten, n'escollim dues i els hi donem una beca perquè puguin crear projectes a la Nau, de manera que puguin acabar vivint d'això i que l'art no sigui només un hobby.

També tenim el projecte amb vosaltres que es diu “L'escena en joc”. Tenim un altre projecte que es diu “L'Observatori creatiu” que pretén apropar el procés de creació a diferents públics i convidem a la gent a veure els processos de creació.

Quins objectius voleu assolir amb les activitats que feu?

L'objectiu és dignificar la feina dels artistes i donar resposta a una necessitat, que és tenir un espai i condicions dignes per crear. Un altre objectiu molt important és involucrar al barri on estem, que la gent que viu a la Sagrera pugui aprofitar que hi som aquí.

Per què heu escollit la nostra escola per fer aquest projecte?

La Marta, la directora de l'escola, volia introduir les arts dins de l'escola i va ser ella la que va venir a la Nau Ivanow per proposar-nos si volíem fer algun projecte amb ells. Ens va semblar bona idea i vam acceptar. Abans d'aquest projecte no havíem treballat mai en cap escola.

Entrevista a Fernando González

Fernando González és el gerent de la Nau Ivanow.

Què és la Nau Ivanow ?

La nau es una fàbrica de creació on acollim a companyies d'arts escèniques.

D'on va sorgir la idea de fer la Nau Ivanow?

Això va començar sent un espai que servia per fer moltes activitats en el barri: hem vist els partits de futbol, sobretot els del Barça, hem fet concerts, música, dansa i moltes coses més. Però va arribar un moment en el que van començar a venir moltes companyies de teatre i, a partir de aquí, vam veure que ens agradava molt això del teatre i ens vam dirigir a fer això.

Quan es va crear?

La fàbrica de pintures es va crear cap al 1950 o 1960.

Com va sorgir el nom "Nau Ivanow"?

Aquesta nau la va construir un senyor que li deien el senyor Ivanow, i per tenir una referència de qui era la nau, la van deixar així.

"Al teatre, sempre veieu els actors però també hi ha direcció, vestuari, il·luminació...."



Què feu a la Nau Ivanow? Quines activitats es duen a terme?

A la Nau Ivanow fem que les companyies joves de teatre, nois i noies que volen ser actrius, directors, il·luminadors... puguin venir aquí a començar a treballar i començar a orientar-se una mica cap a on volen anar, que volen fer. Nosaltres els hi donem un espai perquè puguin passar i diners perquè puguin fer alguna obra de teatre.

Quins objectius voleu assolir amb les activitats que feu a la nostra escola?

Uns dels objectius que tenim és que tots els infants de l'escola puguin conèixer una mica què hi ha darrere d'una obra de teatre, perquè sempre veieu als actors i actrius, però darrere hi ha il·luminació, vestuari, direcció... moltes coses que passen darrere; i volíem que els conegués una mica.

L'altre objectiu és que els professors tinguin altres maneres de fer i altres maneres de poder explicar-vos les coses que us expliquen a l'escola, que no sabem si ho estem aconseguint.

Per què heu escollit la nostra escola per fer aquest projecte de "L'escena en joc"?

Nosaltres volíem fer aquest projecte amb una escola i la vostra escola també volia fer una cosa molt similar amb nosaltres. Llavors, vam quedar un dia per conèixer-nos i parlar sobre el projecte.



P3, P4 i P5: Música i moviment

Per Agustín Gutiérrez, Laura Serrano, Jesús Avinyó,
María Zabala, Miriam Masana i Ester España

Els alumnes d'infantil de l'escola l'Estel treballen el moviment a les arts escèniques

El moviment pot ser el preàmbul a la parla

Dins del projecte "L'escena en joc", els nens i nenes de P3, P4 i P5 estan treballant la dansa i el moviment.

Totes les danses, de tots els estils, tenen característiques comunes, com el moviment del cos i l'expressivitat, així com consideracions físiques. Cal recordar que la dansa és un llenguatge més antic que la llengua i una de les arts més antigues.

Als infants d'aquesta edat els costa expressar-se oralment. La dansa els va molt bé perquè els pot ajudar a expressar-se millor.

En aquests últims anys el moviment artístic ha estat molt important per la dansa contemporània. Així ho creuen els mestres de l'escola l'Estel i per aquest motiu ho estan treballant amb els alumnes juntament amb la Nau Ivanow.





Els nens i nenes d'infantil estan treballant aquesta disciplina amb la ballarina Cristina Martí, dins del camí de Billy Elliot.

Qui és la Cristina Martí?, us preguntareu. És una ballarina de dansa contemporània, especialitzada en el moviment i concretament en l'art de la precisió del cos i el joc dramàtic.

Nosaltres vam poder assistir a una de les sessions de camins on treballaven amb la Cristina. Vam fer diverses activitats. Una d'elles consistia en posar diaris al terra per tot l'espai i els alumnes els havien de trepitjar. En la segona activitat els infants estirats al terra s'havien de tapar amb els diaris. I finalment havien de fer-se una roba amb aquests papers.

Vam treballar molt el moviment, i la música ens va servir per completar l'activitat. Vam haver de moure'ns al ritme de la música i anar amb compte de no trepitjar fora dels diaris. Ens ho vam passar molt bé ja que totes les activitats van ser molt divertides.

"Vam treballar molt el moviment, i la música ens va servir per completar l'activitat."



Cristina Martí: “Les dones fem tribu a la dansa”

Dimecres dia 22 de març l'Ester, la Maria, la Laura, el Jesús, l'Agustín i la Míriam, alumnes de 6è, van participar en una sessió del taller de moviment que fan els infants de P5. Al finalitzar la sessió van entrevistar a la Cristina Martí, coreògrafa.

La Cristina Martí, és una ballarina que ha treballat amb diferents companyies de teatre i és titulada en dansa contemporània per l'Institut de Teatre de Barcelona. A més, ofereix tallers de dansa, moviment i joc, adreçats a famílies amb nens amb els seu projecte Moviment i joc en família.

Que fas aquí treballant amb els nens de 13, 14, 15?

Els ensenyo a moure's lliurement, a desplaçar-se d'un lloc a l'altre.

Quines activitats fas amb els alumnes?

Els poso caminets amb papers vells de diari, després ens fem vestits, uniformes amb els papers de diari. També ens posem de tres en tres estirats al terra perquè els altres ens tapin amb el paper de diari...

A part de ballar tens alguna altra afició?

Abans jugava a futbol i a bàsquet.

A part de la dansa tens algun altre treball?

La meva família fa formatges. Un dia a la setmana, me'n vaig a fer formatges artesans de cabra junt a les meves filles.

Quin és el tipus de dansa que més t'agrada?

La dansa clàssica i contemporània, però també m'agraden les danses de carrer, com per exemple el break dance, el hip-hop...

Quins tipus de dansa has interpretat?

He interpretat danses clàssiques i contemporànies.

Quantes hores treballes al dia?

Doncs depèn del dia, mai tinc un horari, hi ha dies que treballo més i d'altres que treballo menys.

Per què vas decidir ser ballarina?

Perquè m'omplia. Havia estudiat per fer de secretaria, però em faltava alguna cosa, vaig escoltar al meu cos, i tenia un desig de ballar i moure'm.



Jo vivia fora de Barcelona, vaig venir a viure aquí amb 18 anys per poder estudiar dansa contemporània.

T'agradaria que les teves filles treballessin com a ballarines?

Sí que m'agradaria. Però jo no puc escollir de què serà del que elles treballaran; cadascú té els seus gustos.

Has treballat en alguna companyia de dansa?

Sí, he treballat en vàries. Vaig començar a treballar en la companyia Roberto G. Alonso, també amb Búbulus dansa, la Cienfuegos que abans estava a València però ara està a Madrid, i ara tinc la meva pròpia companyia.

De què coneixes l'Anna, la mestra de música?

L'Anna la conec del projecte de l'Escola.

Has viatjat a altres països per treball?

Sí, he viatjat a Polònia, República Dominicana, per molts llocs d'Espanya, Viena, Bèlgica...

Cobres bé a la teva feina?

Cobro el mateix que fa 20 anys. Depèn de quina feina cobro més o menys. Com que sóc autònoma, sóc la meva pròpia “jefa”. El que sí que faig és que quan treballo amb alguns companys, cobrem tots el mateix. I normalment estic més envoltada de dones que d'homes. Les dones fem tribu a la dansa.

Els companys de P3 i P4 s'estrenen d'espectadors al Mercat de les Flors

Els infants de P3 i P4 treballen el moviment veient l'espectacle 'Piste piste piste'

Al novembre els nens i nenes de P3, P4 i P5 van anar al Mercat de les Flors a veure l'obra "Piste Piste Piste".

És un espectacle que combina el circ contemporani, la dansa i les arts visuals en un viatge fascinant pel món de les formes i la creativitat. En aquest viatge, un escenari blanc es transforma en un univers imaginatiu a través de l'ús d'antics retroprojectors. L'obra està basada en el llibre infantil TRES PONTINHOS, de l'autor/il·lustrador Mario Vale. Tracta d'una nena que un dia va plantar tres punts i es van convertir en línies.

"Piste Piste Piste" és una obra de dansa amb objectes, llum i el cos. Els actors, un noi i una noia, ballaven i perseguien pilotes i punts de totes les mides, però sempre s'escapaven. A més a més, hi havia un porc i un gos que eren robots. Quan els robots jugaven, les pilotes saltaven.

Hem preguntat als alumnes de P3, P4 i P5 sobre aquesta obra de teatre i ens han comentat que va ser molt divertida perquè hi havien uns robots que eren animals i també pilotes saltarines. A més hi havia un projector per projectar la llum als protagonistes.

Va ser una sortida molt interessant que no oblidaran.



1r: Escenografia

Per David Condori, Pol Paniello i Àlex Estepa

Oriol Corral: "M'agrada molt el teatre, però no volia actuar"

Avui entrevistem a l'Oriol Corral, un dissenyador d'escenografia.

Quina és la teva professió dins del món del teatre?

Dissenyador d'escenografia.

T'agrada ser dissenyador?

Si, m'agrada molt.

Perquè volies treballar de dissenyador?

Perquè a mi m'agrada molt el teatre, però no volia actuar. Per això vaig buscar alguna cosa que ajudés a l'escena sense haver d'actuar.

Quants anys portes de dissenyador?

Porto 13 anys en aquesta professió, vaig començar als 16 anys.

Quin va ser el primer espectacle en el que vas participar?

Com escenògraf, el meu primer espectacle en el que vaig participar va ser "Bodas de sangre".

T'agrada estar amb els alumnes de primer?

Si, perquè és un grup molt divertit i tenen molta energia





Què estàs treballant amb els alumnes de primer?

Estem fent una activitat en la que han d'escollir un espai avorrit i fer-ho divertit. Estan fent aquesta activitat en quatre grups: les estrelles, que son les que opinen del lavabo, els ninges, que opinen de la classe d'anglès, la galaxia, que opinen del menjador, i els científics i les científiques, que opinen del pati.

I fins aquí l'entrevista amb l'Oriol. Va ser una entrevista molt interessant i ens va agradar estar tant amb l'Oriol Corral com amb els alumnes de primer.

Donant-li vida a l'escenari

L'escenografia és el conjunt de decoració que no pot faltar en l'escena d'una pel·lícula o d'un programa de televisió, ja que amb això fa que l'escena sigui més fàcil de representar o identificar. Consisteix en l'art, tècnica de disseny i escenaris teatrals. Això ajuda als efectes especials com el fum, la llum i el so.



Els alumnes de primer, amb l'Oriol Corral, treballen aquesta disciplina: l'escenografia. El dia que els vam anar a veure estaven fent una activitat en la que havien d'escollir un espai avorrit i fer-ho divertit. Realitzaven aquesta activitat en quatre grups: les estrelles, que són les que opinen del lavabo; els ninjes, que opinen de la classe d'anglès; la galaxia, que opinen del menjador; i els científics i les científiques, que opinen del pati.



Els nens i nenes tenien imatges d'alguns llocs de l'escola i ells havien de decorar com volien que fossin aquests espais. Havien de dibuixar en aquestes imatges el que més els agradaria que hi hagués. Per exemple, al lavabo van decorar el terra amb una catifa en forma de puzzle i al menjador, en un extrem de la sala, hi volien posar estrelles.

L'escenografia és el conjunt de decoració que no pot faltar en l'escena.

Als nens i nenes de primer els va agradar molt decorar els diferents espais de l'escola. Segur que han après molt sobre l'escenografia.



La classe de 1r al TNC i al Mercat de les Flors

La companyia valenciana Maduixa ha rebut més d'una vintena de reconeixements i premis dels seus espectacles. Els alumnes de 1r han gaudit veient aquest espectacle al Mercat de les Flors i visitant les instal·lacions del TNC.

Els alumnes han anat a veure l'obra "LÚ" al Mercat de les Flors. "LÚ" és una barreja de dansa, poesia, noves tecnologies i bellesa plàstica.

Les protagonistes de l'obra són dues nenes que gràcies a la seva imaginació poden suportar un treball en males condicions.

Els alumnes de 1r ens van dir que va ser molt xulo.

Lú en xinès és camí i treballa a partir de punts, línies i formes que s'inspiren en l'estil puntillista de l'artista japonesa Yayoi Kusama.



Els alumnes de 1r van anar al Teatre Nacional de Catalunya, el TNC, per veure les instal·lacions i a més van gaudir d'un espectacle de titelles molt interessant, segons ens han explicat les nenes i els nens.

Agafaven gent aleatòria del públic i havien de traduir de l'anglès al català el que deia la protagonista perquè els seus amics (que també eren titelles) poguessin entendre a la nena. Pràcticament no hi havia escenografia, ja que eren els propis nens i nenes qui la configuraven. També ens han explicat que els hi ha agradat que fossin titelles perquè així la història era més agradable i s'entenia millor el contingut: Hi havia un conill blau que era la mascota de la protagonista, que sols podia parlar anglès, però entenia el català, tot i que no tenia molta importància a la història. Sens dubte és una experiència a repetir.

Ens van dir que va ser molt xulo, el que més els hi va agradar era l'estructura de l'edifici ja que tenia molts passadissos, encara que l'olor d'aquests no era molt agradable. Però sens dubte tornarien una altra vegada si calgués.

La visita que van fer no sols era molt interessant, si no que també era interactiva!

2n: Il·luminació

Per Nacho Rocu, Melani Zhuk i Alessandro Miranda



Entrevista a nens i nens de 2n

“Em va agradar posar-nos darrere del teatre i agafar les llums”.

L'Aran, el Pol i el Marc són tres nois de segon. Volem saber la seva opinió sobre el taller d'il·luminació i sobre la sortida al Mercat de les Flors

T'agrada el taller sobre la il·luminació?

Aran: Sí, perquè m'agrada ajuntar colors.

Pol: Sí, em va agradar ajuntar les llums del teatre.

Marc: A mi em va agradar posar-nos darrere del teatre i agafar les llums.

Et va agradar quan us van explicar la idea sobre el taller?

Aran: Sí, perquè em relaxa aquest taller.

Pol: Sí, era un tema nou i m'agrada descobrir coses noves.

Marc: Sí, perquè m'agrada treballar en grup.

T'agradaria fer uns altres tallers a part de el que estàs fent?

Aran: Sí, m'agrada molt fer activitats noves.

Pol: Sí, perquè a cada taller es tracten diferents coses.

Marc: Sí, m'agrada treballar.



Com vau tenir la idea de fer una caseta?

Aran, Pol i Marc: Ho vam pensar en grups.

T'agrada treballar a la classe? O t'agradaria més fer el taller a l'aula de música o al gimnàs?

Aran, Pol i Marc: Ens agradaria més al gimnàs perquè és més gran.

Vau anar al Mercat de les Flors a veure l'espectacle "Cometa". De què anava l'espectacle?

Aran: Tractava d'un astronauta que trepitjava llums de l'arc de Sant Martí.

Què us va semblar?

Aran: Molt xulo

Pol: Guay.

Marc: Va ser fantàstic!



La importància de la llum a l'escenari

Espectacle "Cometa" al Mercat de les Flors

El dia 21 de març, els infants de 2n de primària van anar a veure l'espectacle "Cometa" al Mercat de les Flors.

Cometa parla de l'univers, la imaginació i els viatges interestel·lars.

"Cometa" és una aventura galàctica per a redescobrir i meravellar-nos amb la força de la gravetat, les possibilitats del moviment i el poder de la empatia. La geometria, el joc i la velocitat de la llum. L'univers, la imaginació i els viatges interestel·lars. I, sobretot, és una festa per celebrar que ens hem trobat!

Els infants 2n van anar a veure aquell espectacle perquè estaven fent activitats amb la llum. El taller que fan a l'escola consistia a fer una caseta petita de cartró que representava un escenari. Amb fulls de colors transparents i una llanterna, il·luminaven la caseta. També tenien unes personetes molt petites que representaven alguna cosa dins de la caseta. Van crear un petit espectacle on la llum era molt important.

Per acabar el seu taller, van anar al TNC (Teatre Nacional de Catalunya) a fer un taller sobre llums en escena.



Il·lumina la foscor

Els de segon treballen la il·luminació dins del projecte *L'escena en joc*

El dia 21 d'abril, els infants de 2n de primària van fer una activitat amb l'Álvaro Castillo.

Abans de començar van fer una estona de relaxació. Els nens i nens anaven imaginant que estaven a la lluna i havien d'inhalar i deixar anar l'aire. L'Álvaro Castillo els anava fent preguntes per exemple "De quin color era la lluna". A continuació van obrir els ulls i havien d'imaginar que estaven al bosc. L'Álvaro va preguntar "De quin color era el bosc". Els nens van respondre el que imaginaven: alguns deien que era de color verd, altres van respondre que era de color fosc...



El taller consistia a crear un teatre amb il·luminació.

Una vegada acabada aquesta estona, passaven a realitzar el taller, que consistia a crear un teatre amb il·luminació.

Es van inventar una història on utilitzaven uns ninots molts petits que eren els actors. L'escenari era una capsa de cartró. Després van pensar quins colors feien servir per l'escenari, i utilitzaven papers transparents de diferents colors per il·luminar-lo. També hi havia grups que tenien unes pilotes de color blanc que representava la neu.

Encara no sabem quin és el seu resultat final, però sembla que els quedarà molt xulo.

3r: Caracterització

Per Eric Martínez, Pau Ameijide, Laia León i Mar Cámara



L'artista Andrea Paz ajuda a caracteritzar als alumnes de tercer

Els alumnes de 3r, la classe dels astronautes, treballem amb la nau Ivanow la disciplina de la caracterització. La caracterització és la característica que permet identificar alguna cosa o algú. Té la capacitat de transformar els actors i les actrius en els personatges que requereix el guió. D'aquesta manera ens diu si el personatge és bo, dolent, perillós, atractiu, amable...

Després vam poder fer l'entrevista a l'Andrea Paz per conèixer més coses d'ella i de la seva professió.

L'experiència va estar bastant bé, ens va agradar força. Però el que més vam disfrutar va ser que vam poder conèixer una estona amb els alumnes de tercer i vam poder participar de les seves activitats.





Els alumnes de tercer es van caracteritzar i van fer una pasarel·la de moda molt divertida

Hem pogut assistir a una de les classes amb l'Andrea Paz i els infants de tercer. En aquesta sessió cada alumne es va disfressar dels seu personatge preferit; estaven molt ben caracteritzats, pintant-se la cara i amb objectes complementaris. Un cop tots ja estaven ben caracteritzats van fer una divertida passarel·la amb cadascun dels personatges; hi havia futbolistes, animals, pallasos, fins i tot fotògrafs.



Andrea Paz: “Crec en el poder transformador de les arts”

Avui entrevistarem a l'Andrea Paz, una actriu, directora d'art i professora de dansa. Està fent uns tallers a l'escola l'Estel amb els alumnes de 3r de primària per treballar la disciplina de la caracterització.

Bon dia Andrea, a què et dediques?

Em dedico a ser actriu, directora i professora de teatre.

T'agrada el teu treball?

M'encanta, m'ho passo molt bé.

Per què vas decidir fer aquest treball?

Perquè crec en el poder transformador d'arts.

Quina obra de teatre t'ha agradat més? I menys?

La que més em va agradar va ser “Harinera te ganarás el pan con el sudor de tu frente”. La tornaré a fer a l'Argentina. La que menys em va agradar fer va ser “Boyset” perquè estava incòmoda perquè hi havia molts homes i jo era l'única noia.

Veus molt la teva família?

No, perquè ells viuen a Xile i a Itàlia.

Quants anys portes treballant d'actriu? I quan vas començar?

Porto 15-16 anys treballant d'actriu. Vaig començar als 18 anys.

I fins aquí l'entrevista amb l'Andrea Paz. Gràcies a ella ara sabem moltes més coses sobre ella i sobre la seva feina.



El silenci de la lluna

El dimarts 21 de març, els infants de 3r van anar al Mercat de les Flors a veure l'obra de teatre "Cometa", una història pensada per a infants de 6 a 10 anys, feta per la Roser López Espinosa.

L'obra consisteix en transmetre als nens i nenes la curiositat de l'astronauta però sense utilitzar la veu, sense parlar. És una aventura galàctica per veure i descobrir amb la força de la gravetat les possibilitats del moviment i el poder de l'empatia.

Una de les coses importants és la festa final, ja que representa que ens hem tornat a trobar.

I aquí estan les opinions dels nens i nenes de 3r que van veure l'obra:

- "A mi em va agradar només una part perquè la resta era una mica pesada. Jo li posaria un 3 sobre 10. No la tornaria a veure".
- "A mi em va agradar molt perquè estava relacionat amb el nom de la classe. De l'1 al 10 li posaria un 8".
- "A mi em va agradar bastant però era una mica llarga, durava molta estona. Li posaria un 6 sobre 10".

Com podeu veure hi ha diferents opinions en relació al grau de satisfacció de l'obra. Haurem d'anar a veure-la per fer nosaltres una valoració. Tothom està d'acord amb el silenci de la lluna, tan bonic i tan silenciós.



4t: Interpretació

Per: Ione López, Gaby Carpio, Marco Wang, Isaac Gabarrete

Escarlata: "La vida només té sentit si faig allò que m'agrada"

La companyia Escarlata està formada pel Jordi Aspa i Bet Miralta. Les acrobàcies acompanyen les seves vides i fan espectacles impressionants.

La Bet fa de productora, distribuïdora, responsable de vestuari, dona de càrrega i descàrrega, xòfer, muntadora, tècnic de so, creadora, administradora, artista... Al Jordi li agrada inventar històries i ajudar a dur-les a terme i, com que li apassiona, s'hi aboca del tot.

De què treballem?

- Jordi: Jo no treballo, faig el que m'agrada. Faig espectacles relacionats amb les arts en viu.
- Bet: Jo també, treballem junts.

Què us va inspirar per treballar d'això?

- Bet: Va ser una mica casualitat. Jo havia vist a la tele els trapezistes que salten d'un trapezi a l'altre, i això de la sensació de volar era una cosa que em tenia molt inquieta: "Es pot tenir la sensació de volar?". I d'aquí va néixer el meu entusiasme pel circ.
- Jordi: Jo volia ser domador, ensinistrava animals, els hi ensenyava a fer coses i per això em vaig dedicar a l'espectacle.

Us agrada el que feu?

- Jordi: Molt. El que facis t'ha d'agradar molt perquè sinó és avorrit...
- Bet: ... i cansat! Per mi la vida només té sentit si faig allò que m'agrada.

Podeu viure d'això?

- Jordi: Podem sobreviure... jaja. Sí, es pot viure d'això.



Quanta gent està treballant a la companyia?

- Treballen unes 9 o 10 persones i cadascuna fa algun paper.

Vosaltres sou els que dirigiu la companyia? Com va sorgir el nom "Escarlata"?

- Jordi: Perquè ens agrada molt el vermell, vam pensar que era un color que anava molt amb el circ, i és un color molt viu, és foc...
- Bet: El nom "Escarlata" ens va sonar molt bonic.
- Jordi: Sí, som una companyia familiar, som la Bet i jo, i després hi ha altra gent que ve a treballar esporàdicament.
- Bet: Sí, som els directores de la companyia.

Sou parella o germans?

- Jordi: Som germans... (riu) No, som parella i tenim dos fills.

Els nens i nenes de 4t de l'escola L'Estel veuen l'espectacle "Els protagonistes"



El Mercat de les Flors ofereix un espectacle on els protagonistes els va sorprendre

El 12 de gener els nens i nenes de la classe de 4t de l'escola L'Estel van anar al Mercat de les Flors a veure l'espectacle "Els protagonistes". A l'escola estan fent un treball sobre interpretació, i aquesta obra de teatre els ha ajudat a saber com s'interpreta perquè, en realitat, ells van ser els protagonistes de la seva obra.

Els infants anaven passant per portes misterioses i a dins de cada habitació hi havia coses diferents i divertides.

"Els protagonistes" és un recorregut itinerant en el qual els petits espectadors aniran descobrint paisatges enigmàtics a través d'una instal·lació. Així, s'endinsaran en imaginàries terres remotes en una història indefinida que convida a ser descoberta travessant-la i interpretant-la.

Aquest espectacle és una activitat bastant bona per aprendre a interpretar.



L'equilibri

Els nens i les nenes de 4t de l'escola L'Estel han fet una activitat que tracta sobre l'equilibri amb el Jordi Aspa i la Bet Miralta, de la companyia Escarlata.

Primer van fer una activitat que tractava de fer un cercle en petits grups. Un nen o nena es posava al mig, es deixava caure i els seus companys/es del voltant havien d'agafar-lo i se l'anaven passant.

Després van fer una activitat individual en la que havien d'agafar un llapis, posar-li a sobre un full i havien de mantenir l'equilibri. Alguns fins i tot podien caminar amb el full sobre el llapis sense que caigués.

A continuació, havien de fer grups de tres persones. Dues persones subjectaven un pal agafant-lo cadascun per una punta, i l'altra persona havia de posar un altre pal a sobre intentant que quedés en equilibri.

Per acabar les activitats, van fer una reflexió on cadascú havia de dir una paraula, no podia ser més d'una paraula.

Per últim, el Jordi Aspa ens va fer una demostració de com mantén ell l'equilibri. Va ser impressionant! Va agafar un banc i se'l va posar a la barbata! Després es va posar un pal a la barbata i es va posar a la Bet entre les cames, va ser increïble!!! 😊





Com funciona l'equilibri en el grup Escarlata?

Què és l'equilibri?, L'equilibri fa que els humans i animals puguin caminar i que puguin sostenir objectes o animals sense que caiguin. D'això tracta l'activitat que van fer els alumnes de 4t de primària amb el grup Escarlata. Van fer diverses activitats on havien de buscar la manera de mantenir en equilibri diferents objectes. Aquestes activitats eren bastants complicades ja que es necessita molta concentració, perquè no caiguin les coses. Com més gran o més ample és l'objecte, més fàcil és trobar l'equilibri. A la majoria de gent li ha costat aconseguir-ho a la primera, però amb pràctica han millorat.

Jordi Aspa va agafar un banc i se'l va posar a la barbeta!

Jo crec que costa molt viure fent el que t'agrada, però el grup Escarlata s'ha esforçat molt per poder treballar del que vol. Fa anys, quan ells van començar, costava encara més viure dedicant-se al circ.

Amb aquesta sessió, el grup Escarlata ha mostrat als infants una manera d'interpretar, és a dir, com expressar la realitat personalment o com representar una obra artística.

La meva opinió sobre l'activitat és divertit perquè desafia la nostra paciència i caràcter fent equilibri amb calma.



5è: Producció

Per Amanda Serra, Sasha Puicón i Sofia Bedoya



Gràcia Camps: “M’agrada treballar en un herbolari”

Gràcia Camps és una persona molt treballadora, és una productora de teatre i ara està treballant la producció amb els alumnes de cinquè.

Què estàs fent exactament amb els alumnes de cinquè?

Estic intentant explicar d'una manera divertida que és el que fa la figura de producció de les arts arcaïques. Els he explicat que és la producció i els vaig preguntar què sabien i que els hi faltava per saber. Han treballat el pressupost i la solució al conflicte. I l'últim dia aniran a la Nau Ivanow i es trobaran amb l'artista que els ha fet un encàrrec de fer la producció del seu espectacle.

A que et dediques ?

Em dedico a la gestió cultural fent produccions de companyies i de festivals.

Va ser una entrevista molt interessant i divertida. Hem après molt sobre la feina de Gràcia Camps.

Com has aconseguit entrar en aquest treball ?

Vaig estudiar un cicle formatiu de grau superior d'audiovisuals i espectacles, un cicle formatiu de dos anys i vaig començar a treballar des del 2012 i fins ara.

Algun cop has treballat amb alumnes joves?

Amb alumnes tan joves no. He treballat amb adolescents més grans que vosaltres.

Quin va ser el teu primer treball?

Fer classes de reforç amb alumnes de l'institut.

Quina és la feina que més t'ha agradat?

Treballar en un herbolari.

Gràcia Camps ensenya els reptes de la producció als companys de cinquè

Què vam fer els alumnes de cinquè amb la Gràcia Camps?

La producció és una part molt important dins de les arts escèniques. El productor s'encarrega de l'organització del teatre. Té una visió global per valorar si va tot bé en l'obra i pot opinar sobre el que està a l'escenari perquè estigui tot perfecte. Treballa amb els tècnics per preparar-ho tot i s'encarrega de la part més empresarial.

Els alumnes de sisè de l'escola l'Estel estem fent un projecte amb la NAU IVANOW. Està relacionat amb el teatre i amb les arts escèniques. Nosaltres, la Sofia, la Sasha, i l'Amanda us explicarem què és la producció i en què consisteix.



Hem estat amb una productora que es diu Gràcia Camps, vam preguntar sobre què fa al seu treball, i si li agrada. Vam veure com feia la seva feina i ho explicava als nens i nenes de l'escola de cinquè. La Gràcia va proposar dividir el grup classe en grups de sis alumnes. A cada grup li va proposar una situació en la que s'havia de resoldre un conflicte. La Gràcia va anar passant per tots els grups per veure com ho estaven resolent.

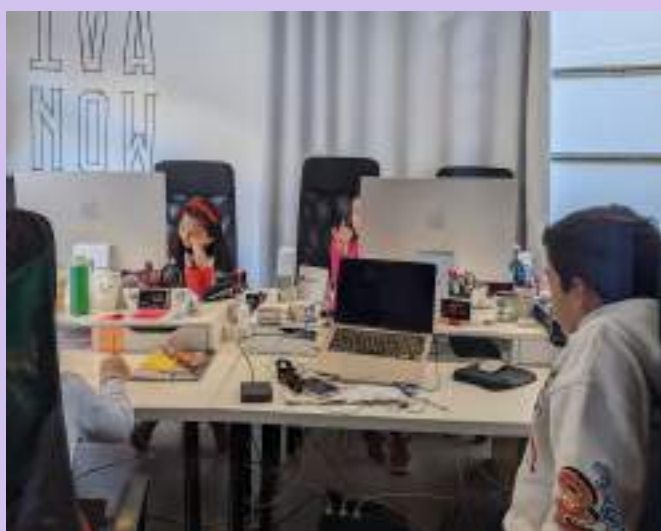


Gràcia va dividir la classe en grups de sis alumnes. Havien de resoldre un conflicte.

Vam veure una mica com preparaven les històries i després com les representaven. En una de les històries, es veia una noia que treballava en una peixateria i estaven els inspectors vigilants com ho feia. Li deien a la noia que ho estava fent tot malament, que no estava tallant el peix correctament, que ho havia de fer més fi. Després van venir altres treballadors i li van dir als inspectors que volien un augment de sou i que volien cobrar les hores extres. Aquí és on es va produir el conflicte.

I ho van solucionar parlant amb els inspectors, i els inspectors van estar d'acord amb el que els treballadors volien.

Amb aquest taller els alumnes de cinquè han après tot el que ha de fer una productora. Es un treball molt interessant i felicitem als alumnes per tota la feina que han fet.



6è: Periodisme i arts escèniques

L'ajuda del Jordi Bordes

Per Maria Zabala, Míriam Masana i Ester España

Dins del projecte de l'Escena en Joc, els nens i nenes de 6è estan fent una revista per explicar com s'està fent aquest projecte a tota l'escola.

Per fer-ho, han comptat amb l'ajuda del Jordi Bordes. El Jordi és periodista cultural desde 1994 en diferents mitjans locals. A partir del 2003, s'especialitza en arts escèniques dins de la capçalera El Punt (des del 2010, El Punt Avui), fins a l'actualitat. Desde 2013, impulsa la plataforma de critics Recomana.cat.

El Jordi ha vingut algunes sessions a l'escola per ajudar-nos. Primer ens va ensenyar diferents tipus de text i les seves característiques: notícia, crítica, crònica i entrevista. A partir d'aquí, per grups, ens vam repartir els diferents cursos de l'escola i vam decidir quin tipus de text escriuríem per explicar tot el que s'està fent.

El Jordi ha anat revisant els textos i ens ha donat consells per millorar-los.

El Jordi és periodista cultural desde 1994 en diferents mitjans locals.



L'activitat de 6è amb la Joana Cortils

Per Gaby Carpio, Ione López i Marco Wang

Quan el Jordi Bordes ve a l'escola i ens ajuda a fer la revista, ens dividim en dos grups: mentre un grup revisa els textos, l'altre fa una activitat sobre interpretació amb la Joana Cortils Munné Cortils.

La Joana és actriu de teatre. És una persona apassionada pel teatre i agraïda d'allò que el fa possible. Graduada en art dramàtic pel Col·legi del Teatre de Barcelona, també ha cursat estudis a l'escola Laboratorio d'expressió corporal a Barcelona i diversos cursos tant a la universitat com a l'estranger (Teatro Belisario de Buenos Aires).

Quan ve, sempre ens proposa alguns exercicis d'escalfament. Després, comencem amb el taller. A la primera sessió que va venir, ens va proposar varies situacions que havíem d'interpretar. Per exemple, en una de les situacions uns nens i nenes feien un examen, un aprovava sense haver estudiat i un altre, que havia estudiat molt, el suspendien injustament. Cada membre del grup havia d'interpretar un personatge i havien de decidir com solucionar-ho.

"La Joana és una apassionada del teatre i agraïda dallò que el fa possible"

El primer que vam fer, va ser crear una mica el guio: com serien els personatges, quina relació tenien entre ells, d'on venien, i quin era el seu objectiu. Després, alguns grups, ho van representar davant de la resta de companys i companyes, i entre tots opinaven i feien crítiques constructives.

Encara no hem acabat el taller, però de moment ha sigut interessant, ja que aquestes situacions ens poden passar el dia a dia i és una forma d'expressar les emocions i buscar solucions als problemes.



5è i 6è: Mercat de les flors

“Hocus pocus” es representa al Mercat de les Flors

Per Jeremy Calvo, Ester España, Ariadna Huamani, Melani Zhuk

El dia 23 de gener els alumnes de 5è i 6è de l'escola L'Estel van anar al Mercat de les Flors, situat a Barcelona, a veure l'obra de teatre Hocus Pocus.

Els alumnes van anar acompanyats per l'Itziar Barriobero, medidora cultural de la Nau Ivanow, que dirigeix el projecte “Escena en joc” que es realitza a l'escola. També els va acompanyar a l'obra el Jordi Bordes, periodista i crític especialitzat en arts escèniques que col·labora en aquest projecte amb el grup de 6è.

Aquesta obra creada per Philippe Saire, tracta de dos germans que juguen a la foscor, fent figures amb parts del cos, com els braços o les mans. Però, una de les criatures del mar s'emporta a un dels germans i l'altre lluita per poder trobar-lo. L'espectacle va agradar molt als alumnes ja que la música era intrigant.

El Pep Garrigues és un dels dos ballarins de l'espectacle “Hocus Pocus”. Té 42 anys i balla des dels 14 anys fent espectacles amb ballarins d'arreu del món.

Segons explica en una entrevista feta pels alumnes de l'escola l'Estel, la seva família no el deixava ballar perquè era massa petit.

Va ser un amic de la seva germana qui li va proposar aprendre en una escola de dansa, i així va poder complir el seu somni. Ara ell viu a París, i visita a la seva família, que viu a València, dos o tres vegades l'any. Gràcies a la dansa, el Pep Garrigues ha viatjat per molts països com: França, Sud-àfrica, Moscou, etc.

En acabar l'espectacle, el ballarí va atendre als alumnes de 6è de l'escola l'Estel que li van poder fer una entrevista. El ballarí va explicar com se sentia en el món de la dansa, quants anys porta ballant etc. I, al final, va signar autògrafs a alguns dels alumnes de l'Estel.



Le travail dans l'ombre

Per Gaby Carpio, Ione López i Marco Wang



Hem posat aquest títol en francès perquè l'obra també el té en francès "Hocus Pocus". El nostre títol en espanyol es tradueix com "Obra entre las sombras", ja que els ballarins fan l'obra amagats entre les ombres.

Aquesta obra és diferent d'altres obres que ja hem vist, ja que està feta en un espai molt petit, i no es veu tot el cos. La història atrapa ja que hi ha moments molts divertits i estranys. La coreografia és molt interessant, amb efectes sonors i precisos en el moment adequat, com el so del mar o de l'avió.

L'actuació dels personatges és difícil justament perquè necessiten molta força per poder penjar-se de les barres que no es veuen. Comprendre aquesta manera d'actuar la fa més misteriosa.

"A Hocus Pocus hi ha màgia per l'efecte òptic que produeix"

El nom de l'obra de teatre "Hocus pocus" fa referència a la paraula abracadabra en francès. Al principi penses que el títol de l'obra no té sentit, però quan ja l'has vist te n'adones que la màgia és l'efecte òptic que produeix.

La història és un gènere d'acció i una mica de comèdia, la majoria de vegades sembla com si estiguessin en un somni molt estrany, perquè sempre hi ha coses que no semblen reals per a l'espectador.

Trobem l'obra molt original, una idea molt ben dissenyada i fer-la en un espai molt reduït té un plus per l'esforç que necessiten fer els ballarins.

El ballarí professional Pep Garrigues

Per Pau Ameijide, Mar Càmara i Eric Martínez

El ballarí professional Pep Garrigues, un ballarí que ha interpretat "Hocus Pocus" ens atén acabada la funció. Durant aquest entrevista ell estava sense sabates mostrant l'art del teatre i contestant les següents preguntes amb molta calma:

Tens família? On viu? Cada quan la veus?

Sí, tinc família de sang i família elegida. La de sang, la veig poquet, no tant com jo voldria. La meua família viu a València, i jo visc a París. Vaig a València quan tinc temps, dos o tres cops a l'any.

Quants anys portes treballant com a ballarí?

Jo vaig començar a l'escola a ballar ja que sempre fèiem el festival de Nadal i altres coreografies, però realment vaig començar a ballar als 14 anys. Ara tinc 42, per tant porto ballant més de 20 anys.

Has ballat amb alguna persona famosa?

En el meu àmbit tots són famosos. Famós com qui? Com algú de la tele, o del cine? Que vol dir ser famós i amb qui estàs pensant tu? Famós com Messi, el futbolista? Doncs no, no he ballat amb un futbolista, encara que seria interessant; m'ho apunto. He ballat amb gent famosa del món de la dansa. No té res a veure el ser famós amb ser un professional dins del nostre àmbit.

Com et sents fent aquesta actuació?

En aquesta peça és un xoc, sent-ho moltes coses, però no podria dir-te exactament què: Potser diria que és felicitat. Ara, el més important és saber què us ha fet sentir a vosaltres quan veieu l'obra. I si puc despertar sentiments i emocions en vosaltres, aleshores he fet un bon treball, el meu treball està complet. El que jo senti o no, és relatiu, és menys important.



“Si puc despertar sentiments i emocions en vosaltres, aleshores he fet un bon treball”



Es pot viure bé sent ballarí?

Es pot viure bé, a Espanya no, a Catalunya no, però a França o a Bèlgica sí. Perquè el govern ajuda a la cultura, als intèrprets, als tècnics i els artistes en general, per a què els artistes puguin fer els seu art sense necessitat de treballar en bars o fer qualsevol altre treball. Jo puc concentrar-me exclusivament en ser ballarí.

És una qüestió d'ajudes, ajudes del govern. Per exemple aquí a Barcelona per una actuació em poden pagar 3.000€, això són molts diners, però després la resta de l'any res. Aquests 3.000€ els he de dividir en 12 mesos. A França, per una actuació em paguen 200€, però el temps que no treballo, el govern també em paga perquè jo pugui assajar i formar-me com a ballarí. El més important és el temps.

T'has equivocat en alguna actuació?

I tant que sí. Alguna vegada ens equivoquem, som éssers humans, però has de fer veure al públic que no t'has equivocat, la gent no sap la peça. Equivocar-se és normal, és un factor que està present a l'hora d'actuar.

"Equivocar-se és normal, és un factor que està present a l'hora d'actuar."

Fins aquí l'entrevista que li hem fet al Pep Garrigues, escollint les preguntes que més ens han cridat l'atenció. Va ser una entrevista molt interessant, i volem agrair al Pep per l'esforç que ens ha dedicat a l'hora de respondre.



Vol conèixer més sobre el projecte Escena en Joc?



escena

**NAU
IVA
NOW**

PRODIGES I ARTS
DE MUNDAR MUNDOS **en joc**